

statistiske Oplysninger, som den højtærede Indenrigsminister før gav, Betydning, — jeg tror, at de have adskillig mere Betydning, end den ærede Ordfører nu lod til at ville give dem. Disse statistiske Oplysninger vare af stor Betydning til Bedømmelse af det hele Spørgsmaal, og den højtærede Minister drog jo af sine Beregninger den ganske rigtige Slutning, at Telefonselskabets Udbytte for næste Aar vilde gaa ganske betydelig ned; jeg gaar selvfølgelig ud fra, at de i alle Punkter ere rigtige og paalidelige, og saaledes som enhver af os vilde have opgjort dem, hvis vi skulde have opgjort dem imod Regulativet. Men man maa her tage vel i Betragtning, at Selskabet har Koncession i 20 Aar, at det altsaa har Udviklingsmulighed i en Række af Aar; og den højtærede Minister udtalte jo ogsaa selv, at denne Udviklingsmulighed er til Stede, og at Abonnentantallet sikkert vil forøges i en betydelig Grad. Derfor mener jeg, at naar Staten giver et saadant Selskab Koncession i saa lang en Aarrække som 20 Aar, maa Selskabet finde sig i at have Børnesygdomme, ja, at lide Tab i de første Aar, indtil det faar arbejdet sig op; og det vil utvivlsomt ske, derom nærer den højtærede Indenrigsminister jo heller ikke selv nogen Tvivl. Derfor kan jeg fra mit Standpunkt desværre ikke tillægge de Talopgivelser, som den højtærede Indenrigsminister fremkom med, saa stor Betydning, som Ministeren selv syntes at tillægge dem.

Naar nu Spørgsmaalet bliver om Stillingen til den foreslaaede Dagsorden, saa indeholder den jo flere Punkter, som efter min Mening kræve nogen Overvejelse; fordi man kan slutte sig til en Del af dem, kan man ikke slutte sig til en andel Del. Jeg kan efter de Oplysninger, jeg her har meddelt om Telefonvæsenet andre Steder — hvor der ogsaa er Forretningsforhold og ganske anderledes Forretningsforhold, end vi have her hjemme — ikke se, at man her hjemme med Rette kan sige, at det ny Takstregulativ ikke varetager *Publikums* Tarv. Jeg mener, at det maaske ikke varetager de 6 Procents Tarv, som, hvis Tallene ere rigtige, ville komme til at arbejde under dyrere Forhold; men en stor Del af Publikum faa virkelig deres Forhold forbedrede, og derfor mener jeg, at det er et Punkt, man ikke uden videre kan give sin Tilslutning. Og heller ikke for de fremtidige Abonneters Vedkommende, som træde til, efter at Regulativet er indført, kan man sige, at Regulativet ikke varetager deres Tarv. Hvis altsaa

denne Del af Dagsordenen fastholdes, kan jeg ikke give den min Stemme. I øvrigt vilde jeg i en saa vanskelig Sag som denne — den er virkelig overmaade vanskelig at bedømme — anse det for saare heldigt, om der blev givet Tingets Medlemmer Lejlighed til at overveje denne Resolution noget nærmere, saa at altsaa Afstemningen blev udsat f. Eks. til i Morgen, hvis dette kan ske. Maa jeg slutte med at bemærke, at jeg jo ganske naturlig er kommen til at tale baade om Dagsordenen og om Sagen i sin Almindelighed. Jeg er ikke tilstrækkelig gammel i Tinget, til at jeg ret kan vide, hvad Praksis er i saa Henseende, men jeg fulgte det ærede Medlem, som talte nys. Skulde jeg have gjort noget, som ikke er i Overensstemmelse med Praksis, beder jeg undskyldte, men det maa vel være tilladeligt, fordi Dagsordenen blev fremsat, efter at kun eet Medlem af Tinget havde haft Ordet om Sagen.

J. Hage: Skønt Spørgsmaalet vel snart er uddebatteret, ønsker jeg dog at gøre nogle korte Bemærkninger, da det forekommer mig, at den ærede Ordfører i Virkeligheden har forsøgt at gøre denne Sag til et Angreb paa Regeringen og den højtærede Indenrigsminister, og at han har malet graat i graat, endogsaa paa saadanne Punkter, hvor man maatte antage, at han maatte have set Forholdene anderledes. Man har talt for det første om, at Telefonselskabet havde tjent store Penge osv. Man synes næsten at ville gøre det til en Forbrydelse for et Selskab, at det arbejder godt og dygtigt. Det synes at være blevet til en Vane, at hver Gang man taler om et Aktieselskab, som tjener godt, betegner man dette næsten som en Forbrydelse. Spørgsmaalet er dog, om Selskabet ikke samtidig har løst den Op-gave, som er stillet det, og jeg for mit Vedkommende vil udtale, at det forekommer mig, at Københavns Telefonselskab har arbejdet særdeles godt for sine Abonnenter, ganske anderledes end de Provins-selskaber, jeg har haft Lejlighed til at lære at kende. De højst interessante Anekdoter om Hr. Wassard høre, forekom det mig, hjemme i Børnestuen, og det er ikke en Gang sikkert, om det ikke var de ærede Medlemmers egne smaa, der kunne have pillet ved Telefonen, hvilket ogsaa kan fremkalde Uorden. Den Slags Ting maa vi have oplyst, inden vi kunne bygge noget virkelig derpaa. For Resten er det noget, som arriverer os alle, og som sker over hele Verden, at den Slags For-